

udsætte, at det knob for mig at finde Argumenter og noget at tale om. Jeg ved ikke, hvoraf det ærede Medlem slutter det. Skulde man dømme efter Indholdet af det ærede Medlems Tale, synes det snarere at ramme det ærede Medlem selv. Naar det ærede Medlem sagde, at jeg har stemplet dem, der fabrikere berusende Drikke, som de værste Mennesker, maa jeg svare, at det har jeg ikke sagt et eneste Ord om. Jeg har kun anført, hvilket forunderligt Indtryk det gør paa mig at høre de Udtalelser, vi hørte fra det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen). Det maa jo dog gøre et mærkeligt Indtryk paa os at høre det ærede Medlem staa og tale om det Arbejde, der er gjort for at indskrænke Drikkeriet, naar man ved, at han er Leder af en Fabrik, der fabrikere berusende Drikke, og at denne Fabrik eller dens Ledelse, som altsaa det ærede Medlem staa i Spidsen for, virker paa en Maade, der kan siges at være enestaaende her i Danmark, for at reklamere for Salget af de berusende Drikke. Det er nemlig ikke alene i deres Fagblade, men ogsaa i deres Hovedorgan, „Social-Demokraten“, at de opfordre Folk til at drikke bajersk Øl fra dette Bryggeri, altsaa Stjerne-Øl, som det populært kaldes. Og ikke blot reklamere de paa den Maade. De sige: Drik bare dygtig, saa faa vi noget til Sanatorierne, en Del af Overskuddet skal gaa dertil. Hvis det ikke er at reklamere, hvis det ikke er at friste Folk til at drikke, ved jeg sandelig ikke, hvad det er.

Birck: Jeg ønsker i Anledning af de Udtalelser, der ere faldne fra det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen), at sige, at for saa vidt vi stemme for det færøske Forslag — og det antager jeg, at de fleste af Højre gøre —, gøre vi det af den Grund, at vi anerkende, at naar Færøerne have et Ønske, der bæres stærkt frem, bør vi realisere det uden Hensyn til vor Stilling til Sagen, medmindre vi betragte det som farligt for Øerne selv eller for Sammenholdet med Danmark, og derom tør vel ingen paastaa, der er Tale ved dette Lovforslag. Jeg siger altsaa, at naar Færøerne ville have det, skulle de have det, idet jeg dog hævder, at heri ikke ligger noget Præcedens for vor Stilling til det tilsvarende Spørgsmaal i Danmark.

Hvad Realiteten angaar, skal jeg — efter først i Anledning af, at der med

Hensyn til Sogneafstemningen staa, at Kvinder og Mænd skulle deltage i Afstemningen, at have komplimenteret den højtærede Justitsminister for det fine Galanteri, han har vist det andet Køn ved her for første Gang i dansk Lovgivning at nævne Kvinder før Mænd — for senere Forhandlingens Skyld gøre den Bemærkning, at jeg har i og for sig intet imod Sogneafstemning, ogsaa om Drikkeriets Tilladelighed, men der er een Ting, jeg maa forlange forud for det, og det er, at Loven bliver overholdt, og at vi ikke give andre Love end dem, der kunne overholdes. Thi de Herrer maa vide, at der er ikke noget mere farligt for den almindelige Retsbevidsthed end at vedtage Love, som Befolkningen bryder, og det staa mig klart, at hvis man vedtager en Lov om, at et Flertal af Kvinder plus Mænd kunne lukke Beværtningerne i en Kommune, risikerer man, at dette Flertal er sammensat af alle Kvinderne og en Haandfuld Mænd. Men nu er det faktisk saaledes, at vi Mænd have alligevel noget af den reelle Magt, naar det kommer til Stykket, og i det Øjeblik, vi vedtage, at alle Kvinder og en halv Snes Mænd skulle kunne lukke Beværtningerne, bliver Følgen, at den højtærede Justitsminister og jeg og andre med hincanden under Armen ganske rolig gaa ned i Smugkroen og derved krænke den almindelige Retsbevidsthed. Nej, jeg tror, at for Danmarks Vedkommende maa Sogneafstemningen, hvis den forlanges, ske blandt Folketingsvælgerne, da det væsentlig bliver dem, der komme til at adlyde Loven, idet vi heldigvis ikke ere komne saa vidt endnu, at Kvinderne gaa paa Beværtning her i Landet. Det er dem, der skulle overholde Loven, der ogsaa skulle have stemt for Loven, og jeg tror, at hvis vi skulle have et tilsvarende System for Danmark, maa vi haabe paa, at det maa blive et Flertal af Folketingsvælgere, der faa Afgørelsen, og ikke et Flertal sammensat af alle Kvinderne plus to eller tre Mænd.

Diskussionen om, hvem der har Æren for, at Danmark gaar frem i Totalafhold, skal jeg ikke blande mig i. Danmark er gaaet frem i Totalafhold i samme Grad som England og en Mængde andre Lande. Men jeg skal gentage, hvad den engelske Minister John Burns, hvem jeg som yngre Journalist interviewede, den Gang han var slet og ret Arbejderfører, sagde til mig. Det var netop det Aar, da Københavns Kommunalbestyrelse havde vedtaget almindelig fri Beværternæring. Jeg erindrer, at det var Gustav Philipsen og Eskild